

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem se sídlem v Praze, Jana Zajíce 36, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2005, č. j. 5 Az 44/2004 - 47,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2004, č. j. OAM-128/CU-06-07-2004. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen v České republice azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Rozsudek napadl stěžovatel včas podanou kasační stížností.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku označil stěžovatel jako důvody této stížnosti „důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d)“ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); jinak kasační důvody nekonkretizoval. Navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení; kromě toho požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka. Požádal též o to, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou. Rovněž tak se stalo bezpředmětným ustanovení zástupce, a to s ohledem na plnou moc ze dne 27. 10. 2006, založenou ve spise, ve které stěžovatel zmocnil pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Andreje Perepečenova.

Jelikož kasační stížnost neobsahovala náležitosti dle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. vyzval Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 2. 2007 č. j. 5 Az 44/2004 - 100 zástupce stěžovatele, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační

stížnosti, a to tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých konkrétních skutkových i právních důvodů rozsudek krajského soudu napadá. Současně byl zástupce poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne. Výzva byla zástupci doručena dne 26. 2. 2007. Zástupce kasační stížnost v uložené lhůtě, ale ani později, nedoplnil.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.)

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikované pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatel pouze označil jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a obecně konstatoval, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem a se zákonem o azylu, a že lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé se soud dopustil, v čem případně spočívala zmatečnost řízení před soudem, nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, je však stiženo nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatele tedy zákonné náležitosti neobsahovala, krajský soud proto správně vyzval stěžovatele k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající

zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost s ohledem na výše uvedené odůvodnění odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu